

-
- ¹ Begreppet ”tvistlösningsklausul” förklaras ovan i avsnitt 13.2.
- ² Begreppet ”processavtal” förklaras ovan i avsnitt 13.2.
- ³ I NJA 1990 C 47 hade tingsrätten avvisat käromålet med hänvisning till att tvisten enligt en skiljeklausul skulle avgöras i skiljeförfarande. Hovrätten lämnade besvären över avvisningsbeslutet utan bifall. I Högsta domstolen uppkom frågan huruvida det aktuella transaktionsavtalet (ett reparationsavtal) verkligen innefattade en skiljedoms-klausul. För att kunna avgöra denna fråga menade Högsta domstolen att då måste ”ställning tas till frågan när avtalet [reparationsavtalet] skall anses slutet” (mitt påpekande inom klammer). Högsta domstolen ansåg att underrätterna inte hade gjort något sådant ställningstagande. Underinstansernas avvisningsbeslut undanröjdes. Målet återförvisades till tingsrätten för erforderlig behandling.
- ⁴ För engelsk rätt kan noteras att domstolarna har en generös inställning till vad slags förfarande som hör till gruppen ”arbitration agreement” och därför ska vara ”enforceable”, se Carrel, A., An ADR Clause by Any Other Name Might Smell as Sweet, *Journal of Dispute Resolution* 547, 549 [2003]. Även en överenskommelse om ett förfarande inför en Dispute Board har behandlats jämbördigt med en renodlad skiljeklausul.
- ⁵ För en ingående analys av skiljeklausulen (skiljeavtalet), se Frank, M., *Fortolking av voldgiftsaftaler*, (2018).
- ⁶ Om patologibegreppet i skiljemannarättsliga sammanhang, se Frank, M., *Fortolking av voldgiftsaftaler*, s 33 ff, (2018).